

EESTI SKAUT

EESTI SKAUTIDE MALEVA HAALEKANDJA

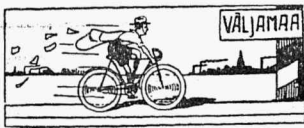
*Kui Kungla rahvas kuldsel a'al
kord istus maha sööma...*

Pildi tegevus on pärit läti mulluse suurlaagri päevilt.
Istuvad vasakult paremale: skm. H. Paalman, skm.
E. Vardja ja nskm. H. Roos ühes Kungla rahva külalise — prantsuse skaudi Roger Randegger'iga.

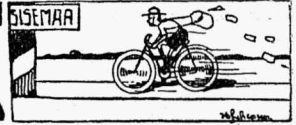
VIII AASTAKÄIK ESM AASTAPÄEV 1929 Nr. 6 VÄLJAANDJA: EESTI SKAUTIDE MALEVA PÄÄSTAAP

TOIMETUS JA TALITUS:
TARTUS, VALLIKRAAVI TÄNAV 19
ADDRESS KIRJAVAHETUSEKS:
TARTU, POSTKAST 130

VASTUTAV TOIMETAJA: K. TREFFNER.
TEGEVTOIMETAJA: SKM. A. GRÖNBERG
TOIMETUS: H. HAAMER, K. LIPING,
A. SAMMET.

TEATEID

Toimetused palub saata teateid malevatest, rühmadest ja karjadest selles osakonnas avaldamiseks hiljemalt 10. aprilliks 1929. a.

Peastaabi Jüripäeva eelne koosolek ühenduste jne. otsustamiseks peetakse Tallinnas, 7. aprillil s. a.

Sk m. Kogu kevadkoosolek oli Tartus 16. III. s. a. milleks osavõtjaid isegi Valgast ja Paidest kohalesõitnud.

Harutati ESM ühinemist noorseppadega ja ühinenud ongi uut nime, milleks prof. M. J. Eisen soovitanud LEMBITLASED, kuna Lembit esineb meie ajaloos täiesti positiivse kangelaskujuna, mis sobib skautidele.

Sõprade Liidu peakoosolek peetakse alles maikuul.

Täiendagem Eesti skaudikirjanduse kogu!

Ajajooksul on „Eesti Skaudile“ saadetud õige mahukas kogu käsitsi paljundatud skautide ajakirju, käsiraamatuid ja muid brošüüre. See on praegu ainuke ülevaatalik kogu sel alal ning Eesti skautlusajalooliselt püsiva väärtusega.

Et säilitada kogu täiuslikkust, palub toimetused kõiki rühmi ning karju, kes vahepeal jätnud saatmata mõningaid väljaandeid, seda teha võimalikult kiiresti. Seda palub toimetused jätkata ka edespäi ilmuvate kohta, olles nõus soovikorral tasuma väljaannete väärtust. *Toimetused.*

Tallinna Skaut Nr. 3 on ilmunud märtsiku numbrina. 16-leheküljelises sisus pühendab rohkesti meriskautlusele, kirjeldades paadi üksikosi, sõudmist ja kalaliike.

Igale skaudile „Eesti skaut“!

Tallinna NMKÜ skautrühm alustas hiljuti salkadevahelist võistlust „Eesti skaudi“ tellimiste vastuvõtmiseks. Tulemused selguvad lähemal ajal.

Kas tellib juba iga skaut „Eesti Skauti“?

Tallinna skaudid võistlevad.

Tallinnas algasid skautide suusavõistlused, mis kestavad mitu pühapäeva. Samuti korraldatakse ka mitmeid tubaseid võistlusi. Osavõtt seni väga elav. *Nälg.*

Saatke värskemaid teateid!

Juba võibelda aitäh kõigile kaastöölis-tele, kes viimase ajal saadavad teateid kaunis tublisti.

Nüüd aga — saatke värskemaid teateid! Mis rõõmu ja lusti on teistel lugeda, mis te tegite pool aastat ning hulk aega tagasi. Kirjutage sellest, mis teete praegu, mis on just sel hetkel kõige põletavam küsimus, mida tahate teha tulevikus.

Samuti ärge saatke ainult teateid, kirjutage ka mõnda muud skautlikku. Ning saatke pilte, ilusaid ülevõtteid rühma tegevusest ja salkadest. Ruumi neile juba leidub. *Värske Jalg.*

Eksitav trükiviga.

Eelmises numbris on võistluse „Tunne oma kodumaad!“ võitjate piltide juures tekkinud eksitav trükiviga.

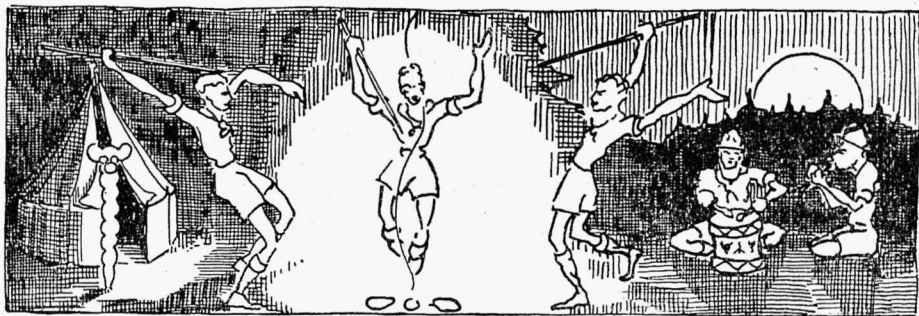
Selle võistluse võitis skaut Rein Saral, teisele kohale tuli skaut Karolus Kuhlberg. Ühes osas numbrites olid nimed aga trükiveana ümber vahetatud.

Talitus,

Nii töötame enda ajakirja kasuks:

Malevad	Liigete arv	Antavad		Antud	
		Tellimised	Summa	Tellimised	Summa
Lääne	62	39	19.50	17	
Narva	143	91	45.50	100	
Nõmme	125	79	39.50	30	
Paide	170	109	54.50	73	
Petseri	20	13	6.50	12	
Pärnu	36	22	11.—	82	
Rakvere	73	46	23.—	61	
Saare	106	68	34.—	40	
Tallinna					
„ skaud.	273	173	86.50	36	
„ hundip.	47	31	15.50		
Tartu	324	206	103.—	97	
Valga	76	49	24.50	50	
Võru	116	74	37.—	11	
		1000	500.—	609	

№ 7 ilmub Jüripäeval 1929. a.

Iseloom ja ligimene.

Maurice Maeterlinck.

Ollolev katkend maailmakuulsa Belgia kirjaniku mõttestikust väljendab kujukalt üht skautlemisjoont — tugeva iseloomu kujundamist kooskõlas inimarmastuslike kude põllietega.

Öeldakse: „Armastage ligimest kui iseennast“. Ent kui armastada ennast armastusega, mis on ahtake, lapsik ja kartlik, te samasugusega armastate ka ligimest. See-tõttu õppige armastama ennast laiaulatuslikult, tervelt, targasti ja terviklikult. Kaugenägeliku ja tugeva iseloomu egoismis sisaldub tegelikult rohkem armastust kui pimedada ja nõrga hinge üldises alistumises.

Enne, kui elada teiste kasuks, tuleb elada endale. Enne, kui enesest midagi anda, tuleb leida ennast. Olge kindel, et osakesegi võitmine teie teadvusest osutub kogusummas tuhatkord tähtsamaks, kui ohverdumine kõigile teadmatustele.

Veenduge alatiseks, et see on teie hinge ülim kohustus — olla võimalikult täielik, õnnelik, rippumatu ja suur. Ei ole siin mõeldud egoismi ega upsakust; kuid tõeliselt ausameelne, tõeliselt alandlik ollakse alles siis, kui leitakse selgitatud, usutav ja inimarmastuslik tunne iseendas.

Olgem valmis, kui on tarvidust, pakkuma meie õnnetutele vendadele oma varandust, aega, elu. Ometi see on üksikute tundide erandlik annetus. Ent tark ei tarvitse põlata enda õnne ega teda ümbritsevate oma ainult selleks, et olla valmis elama üks või kaks üksikut tundi suurema või väiksema kangelaslikkusega. Moraali valdkonnas on tarvis eelistada tingimata kohustusi, mis esi-

Sisu: Iseloom ja ligimene. * Skautide ettekandeõhtud. * Männametsa saladus. * „Valgevarest“ rühmakodu kodukord. * POJAD KALJUL. * Asjaajamine skautrühmades * Skautide rühmaajakirjad. *

nevad pidevalt igapäev, vendlikke ülesastumisi, mis ei nõrgestu.

Seepärast, tavalise elujooksu juures on ainuke ja alati uuestielustav, mis endale kahju tegemata võiksime anda neile õnnelikkudele või õnnetutele, kes meiega koos sammuvad elurada, see on — jõud, usaldus, rahustav tunne meie hinge rippuvusest.

Hing ei kasva siis, kui ta end ohverdab. Vastupidi, kasvades ta kaotab silmapiirist ohvri, sarnanedes rändurile, kes tõustes märke, kaotab vaatest lilled legendikul. Ohver — see on ilus tunnus hingelisest rahutusest; ent ei tarvitse eneses arendada rahutust ainult tema pärast.

Vaevaltärganud hinges näib kõik ohvrina. Ometi õige pisut säilib ohvri nimena selles, kes oskab leida elu, milles truudus ja ligimesarmastus ei esine ainult hädatarviliste nappudena, vaid õitena.

Ei maksa sarnaneda sellele tuletornivahile, kellest jutustatakse, et ta kinkis vaestele naaberonnides tuletornilampide õli, mis oli määratud ookeani valgustamiseks. Iga hing omakorda seisab valvekorral mõnes rohkem või vähemtarvilikus tuletornis.

Asjata jõud, mis leegib südames, peab kõigeesiti valgustama teda ennast. Ainult ses tingimuses näitab ta teed teistele. Kui väikenegi oleks teie lamp, kunagi ärge andke kellelegi õli, mis teda toidab; andke tema leeki, milles ta särab.

Skautide ettekandeõhtud.

Eeskava väljendagu skautlikku omapärasust.

Eesmärk: Tahame saavutada kolme külge: 1. Juurekasv: Meist seni eemal seisnud poisse püüda ligi tõmmata meie omavahelise elu näitamisega valgusküllases saalis. 2. Majanduslik tagapõhi; Siusuka eeskava ettekandmisega ligi tõmmata võimalikult rohkesti külalisi, et sissetulekuga mitte ainult katta kulusid, vaid et jääks ka teatav ülejääk meie tegevuskavatsuste teostamiseks. 3. Sidemete kõvendamine vanematega, sõpradega ning meie poolehoidjatega: On tähtis, et sarnane side sõlmitaks, kõvendataks ning südamlilikult säilitataks. Kuidas teaksid vanemad muidu, kelle hoolde nad poisi usaldanud (poisid ise räägivad enda tegevusest ning seiklustest võrdlemisi vähe või peaaegu mitte midagi!), kuidas õpetajad saaksid teada, miks koolis edasijõudmine just meie hulgas on tugev?

Mõningaid juhiseid siia: Ainsa õhtuga kujutleda kogu meie tegevust on võimatu. Seetõttu kasutatagu katkeid. Ettekandeõhtu õnnestub

kõige mõjukamalt, kui ta on võimalikult lühike, seejuures aga elavusest sädelev. Keskpunktiks olgu alati mingi näidend. Kui mõni isekombineeritud skautlik etteaste tõesti väärrib arvustust, on sarnane kahtlemata kõige sobivam; muidu aga võetagu mõni lastenäidend, muinasjutt, müstiline stseen, naljand või sobiv katkend pikemast tööst. Kunagi ärgu hakatagu aga pakkuma mõnda labast janti või jällegi ülejõukäivat draamakunsti.

Alati olgu selgesti meeles, et valitseks ühine elustav kooskõla. Ühesugused rõivad, hästilauldavad lihtsad laulud, ettekanded oma laulukoorilt, parimalt lauljalt või orkestrilt; varjumängud, elavad pildid, indiaanlastantsud, hundipoegade kukepoks või hüüded, kõik see mõjub kaugelt enam kui pikasabalised lavatööd.

Sissejuhatuskõne olgu lühike, paatosega. Etteastete vahele elavaid kirjeldusi tegevusraamatust, elamusi suvelaagrist, huvitavaid kilde võib puistata sekka. Valguspiltidega katsutagu anda läbilõige meie tegevusest; rohkem me ei saa ega tahagi võistelda kinoga.

Hundipoegi laske jutustada muinasjutte või legende, mis meie enda keskelt võrsunud. Värske laul, millega ühineb kogu poistehulk saalis, alustagu õhtut, kuna võimas võitluslaul seda lõpetagu. See undab saalis nagu uus tormihoog, raputades osavõtjate tuimemaidki südameid.

Kõrvalruumis asugu skauditööde näitus. Talvetundidel peaks olema nokitsetud küllalt asju, neist ei tule puudust. Vibud, nooled, laagrimumelid, sillakesed, tomahavid, väljasaetud pildiraamid, nikerdused, savikujud; samuti tabelid, jälgedejoonistused, pildid, salakirjad kasetohul; siis veel lipud, tootemid, tom-tomid ja muud, mis veel on olemas — kõik toodagu uhkesti välja. Lisaks müüdagu üleriikliku häälekandja ning rühmaajakirja värsked numbreid.

Sarnase kavaga ettekandeõhtuil võib olla külalistele maksulised pääsetähed. Õpilastele ja muudele, keda tahame võita enda ridadesse, olgu need vähemahinnalised või hoopis maksuta. Rühmale tähtsamad isikud katsutagu auyõrastena.

Ettekandeõhtuid võib korraldada igal ajal, ometi mitte liiga sageli. Korraldades neid mõnel tähtpäeval, jõuludel, lihavõttele, on huvitav, kui ettekanded saab osalt sisustada päevakohaselt.

Tähtsamatel skaudipühadel moodustavad ettekanded ainult ühe osa üldpidustusest. Sel korral ei tohi puududa side ettekannete ning päeva üldilme vahel.

Rühma aastapäeval tuletatakse uuesti meele esimese kokkutuleku õnnelike hetkeid, esimesi muresid ja tarvidusi. Kõigist on saadud üle, väiksest algatusest on tekkinud elurõõmus rühm, kindlailmeline ja tegevusvõimas. Rühm pühitseb seda päeva igal aastal vaimustusega edespidiseks teotsemiseks.

Püha Jüri! Kõigi noorte isamaalaste püha, kõigi tema nimel võitlejate päev, kus iga rühm koondub oma laagriväljale, et mehises võitluses karastada sitket jõudu. Varajastel hommikutundidel lendavad laagrites lipud kõrgele ning tugevatest rusikatest paisatud odad vingudes tungivad õhku, puurides otsad värskesse, niiskesse kodumaamulda.

Emapäev on ainsaks pühaks aastas, mille pühendame enda alalisele murepidajale, hoolitsejale, ainsale inimesele, kes meid armastab alati.

See olgu häätegede päev, emasoovide täidemineku püha, puhtate tunnete helge pidustus.

Huvitava uue pidustuse võiks kujundada suve ja talve pööripäevadel, kus päikese alaline liikumine muutub ka meie eluliikumise tugipunktiks. Traditsioonilises kohas süütame lõkke, lõõmavad leegid on hingepuhastamise alaliseks sümbooliks, anname aru tegudest ja täitmatajätmist, kutsume üles uuele kooshoiule, uuele valmisolekule. Sääl elustuvad esivanemate müüdid ja rahvalaulud, ligipääsvad ja valla on vanad allikad, milledest võib ammutada jõudu uuteks võitlusteks. Tõsiselt manitsevad juhisonad raskest ajast ja rahvahädast kutsuvad üles truudusele ja ühistundele. Leekiva lõkketule ääres kõlavad vanad isaisade kartmatud laulud või need saladuslikud viisid, mis eemalduvad kõiki muresid.

(H. L. Voggenreiter'i käsiraamatust „Jugend heraus!“)

Männametsa saladus.

Belgia skaudijutt.

Palju päevi on möödunud suvelaagrist Ardennikülakeses. Hanss on jällegi koolis. Kuid ta ei ole lausunud ühelegi sõbrale suure männametsa saladusest. Kooliõpingu paljude tundidega ja rohkete ülesannetega ei anna mahti minevikust unistamiseks.

Ent korra elustub ilus suveelamus jällegi ta hinges. Kirjanduslootunnis loeb ta ühest teosest: „Oo, elustavad tunnid sinefava metsa varjus, kus seemned edvistavad hiinamütsikestega ning avavad värvirikkaid päikesevarjusid...“

See ilmub kujukalt ta silmade ette, lõkketuli Ardennimetsas, ta nägi tõusvat sinihalle suitsurõngaid õhku, ta arvas kuulvat mõne sõbra jutustust, lugedes edasi:

„Igaühele, kes igatseb rahu ja puhkust, igaühele, kes otsib uut jõudu ja julgust, igaühele, kes tahab elustada liigväsitatud vaimu — kõigile suudab pakkuda mets. Mõnigi tumestatud ning mahajäetud süda on uuesti leidnud enda usu ning jõu metsa nõiduslikus õhus ning kosutavas värskuses.“

Jah, just see oligi, mõtles Hanss, see oligi männametsa suur saladus. Ning ta süda tuksus ägedasti.

Pika tänava ääres unistab külake ikkagi. Ta on rohkest lumest peaaegu umbne ning ta uni on sügav. Ükski auto, ei vankegi sega ta rahu. Vahevahel ähvi kõhides mööda mõni rong ning ta ees tuulab lumesahk külmanud helbeid. Siin-sääl libiseb mõni regi üle krudiseva lume, jättes maanteele kaks pikka kergeläikelist jälge. Enamasti laiskleb küla ja metsa kohal raske talvudu.

Ainult lõuna paiku sädelevad hetkeks lumiväljad päikesepaistes. Varblased hüplevad majade lähedal ning tihased piiluvad aknast tuppa; aga peagi siirduvad nad jälle varjatud nurkadesse. Külm muutub neile kibedaks.

Õige harva võib märgata uste nagist, ning kui vaadata sinneraiale, on see tavaliselt kirjakandja, kes sügavas lumest vantsib majast majja.

Ühel hommikul kuulutab kirikukellade helin kogu magavale külale juba õige vara midagi ebaharilikku. Jõulusõnum kajab üle lümanud katuste hoovidesse, kus helved vallatult karglevad, tubadesse ja kambritesse, kus puuhaldur pragisevad tusedates ahjudes, isegi tallidesse ja aiadesse. (Lõpp.)

„Valgevareste“ rühmakodu kodukord.

1. Kaminasse tuletgemisel tuleb puruks lõhkuda mõni tool ning kasutada selle jäänuseid.
2. Rühmakodust lahkumisel puistatagu hõõguv tuhk paberikorvi.
3. Ükski kogumine ei tohi alata ega lõppeda ilma riiuta.
4. Ärritage naabreid niipalju kui suudate, et kasvada vahvateks võitlejateks.
5. Rühmakodus võib tolmu pühkida ainult kahe aasta tagant.
6. Mustust võib kõrvaldada ainult siis, kui teda on nii palju, et ei saa enam avada uksti; siis tehakse seda akna kaudu.
7. Mida korratum rühmakodu, seda parem on rühm ise.
8. Ämblikuvõrke ei tohi kõrvaldada, kuna need on rühmakodu ainukesed toed.
9. Kappe ja sellesarnaseid tohib ainult purustada, kunagi aga mitte parandada.
10. Kes katsub nõuda korda, lendab välja.
11. Rühmakodu võti seisab ukse kohal tänavkraavis, vassakul 3-nda kivi all.
12. Aknad peab jätma alati lahti, et ka need pääseksid sisse, kes võtit ei leia.
13. Sõnakuulmatus koduhoidja vastu on igäühe esimene kohustus.

Jõulud! Jõulud! Külas läheb elavaks. Milleks nii rohkesti inimesi tänaval? Kas tahavad nad näha hommikumaa kolme targa saabumist?

Hansski on sääl. Ta vaatleb metsa, musti mändi raske lumekoorma all. Ah-nelt hingab ta värsket metsalõhna. See äratav temas mälestusi ilusaist suvepäevist. Sääl ulatab talle onu kirja, mis parajasti saabunud. Ta avab selle ning loeb jõulukellade helina juures:

„Kas mäletad veel, armas sõber Hanss, seda piilurit, kes Sind pisut haavas mõõdunud suvelaagris. Ta on nüüd lahkunud meist. Vaene poiss! Ent tal oli ometi nii häa meie keskel, ta oli meie vend nagu teised, laulis ühes meiega ning oli häa sõber. Ning nüüd läheb ta külma südamega meie hulgast ning seletab, ta armastavad kinot enam kui skautlemist, ning skaudina olla tal rohkesti kohustusi.

Nii rebis ta mõtlematult ning kergekäeliselt kõik lootused, mis panime temasse, samuti ka ilusa alguse, mis tegi ta ise. Ta oli elanud ühes meiega noorte pedajate keskel, männimetsa tugevate tüvede varjus, ta oli hinganud metsavaimu ning tunnud metsatarkust — aga ta ei olnud mõistnud seda. Nüüd taganeb ta nagu kahvanägu, unustab varsti senised käsud ja hüüdsõna ning ei mõtle enam lubadusele, mille ta kord andis pimedas metsas lõksetule ääres.

Peaksin ma veel kordama, et oleme kõik rõhutatud sellest. Otsustasime omavahel vaba kohta mitte täita enne, kui oleme pöörnud Sinu poole. Metsas muutusid Sa meie seltsiliseks, sõbraks. Usume samuti, et Sa paremini mõistsid meie püüete tõsisist suurust ning skautlemise sügavat tähendust, kui seda suutis meie vaene, kadunud sõber. Tema, kelle mälestus meis kustub peagi, ei kahelnud valikus kino ja laagritele vahel; vali Sa nüüd omakorda kas igava koolivaheaja või huvitava skaudi-laagri vahel, mille veetsid meiega mullu.

Ootame sinu vastust kärsitusega. Rühmanem samuti, sest tema õieti soovitati läkitada Sulle kirja vaikesse külasse, et kui on tarvis, Su otsustamisele võiks kaasa aidata vaikne metsavaim.

Õieti koputame Sinu tunnete vastu, nagu rähn, kelle sõbrad olime mõlemad. Mäletad teda veel? — Tokk, tokk, tokk! —

Soovin Sulle ja Su onu perekonnale...“

Kellahelin on vahepeal lõppenud. Korstnatest tõusvad suitsupilved haihtuvad kerges tuulehoos. Külas on jällegi vaikus, unistamine.

Hanssu silmad läigivad, ujuvad, voolavad üle.

Onu suitsetab pikavarrelist piipu ning ei mõista, mis sellest mõelda. —

„Kas kasutate omi silmi?“

Kindlasti loodan, et vastate: „Arusaadavalt, kuidas saaksin muidu hommikul riietuda, minna kooli või teha muud.“

Hüva! Parem sooviksin, et mõtlete hoolikalt pisut aega enne vastust, kuna mitmed meist liiguvad, nagu oleksid nad pimedad. Miks siis muidu mu parim sõber kohates mind eile vaatas mulle teravasti näkku ning patseeris kiiresti edasi. Ta nägi mind küll, kuid ta mõtles millelegi muule; ta silmad õieti ei vaadanudki ümbrust ning seetõttu ta ei märganud mind üldse.

Arvan, et sarnaseid asju juhtub vahel teilegi. Võibolla vaatasite kella, et teada saada õiget aega, ent mõni hetk hiljem te ei mäleta seda umbeski. Miks? Seepärast et vaatasite kella ilma suurema tähelepanuta ning see ei võinudki jääda meele.

Soovitaksin tänaval kõndides alati tähele panna võimalikult erksasti ning hoida mälu pingul. Kui teile nii jääb mõneks minutiks vaba aega, võiksite meele tuletada kõike päeva jooksul nähtut.

Teile tuleks meele paljugi huvitavat ja — mis on kõige tähtsam — nõnda harjutaksite mälu. Mida enam sunnite enda mälu, seda enam saate teda kasutada tulevikus.

Akela.

Hundipoegade uued eksamikavad.

Seniste eksamikavade käsitlemine on nõidanud ajajooksul rohkesti puudusi ning vajalikke muudatusi. Nüüd ongi põhimääruses §§ 11 — 13 all eksamikavad muudetud ning täiendatud mitmeti otstarbekohasemaks.

Hellkäpa eksamisse on juure võetud märkus:

Peale hellkäpa eksami ja hundipoja lubaduse andmist on hundipoeg karja täieõiguslik liige.

Ühekõrva hundipoja eksam on muudetud järgmiselt:

p. 3. Siduda kaks sõlme ja osata neid kasutada.

p. 5. Näidata kaks võimlemisharjutust ja teada nende otstarvet.

Kahekõrva hundipoja eksam on muudetud järgmiselt:

p. 1. Kahekõrva hundipoja eksamile pääseb poiss, kes olnud vähemasti kaks kuud ühekõrva hundipojana karjas.

p. 4. Isamaa ja Eesti skautide hümn.

p. 7. Näidata viis mitmesugust võimlemisharjutust ja teada nende otstarvet.

p. 10. Hoiukassas omama vähemasti 1kr.

p. 11. Vähemasti 15-sõnalise teate 100 m. jookstes õieti edasi anda.

Hundipoegade erialad

on jagatud nelja liiki:

1. **Iseloomu arendavad**, millede märgid on sinised ning millede märgi saamisel töötab hundipoeg:

„Luban kokku võtta kõige oma jõu, et ennast arendada selles sihis.“

2. **Käsitööd**, millede märgid on kollased, ning millede märgi saamisel töötab hundipoeg:

„Kui minu ettevõtte otse kohe ei õnnestu, püüan ikkagi edasi, kuni ta viimati õnnestub.“

3. **Teenistuslikud**, märgid punased. Töötus: „Kõige oma jõu tarvitav selleks, et tarbekorral abiks olla teistele.“

4. **Keha arendavad**, märgid rohelised. Töötus: „Pingutan jõudu, et olla alati puhas kehas ja mõttes ning mängida ausat mängu.“

I. Iseloomu arendavad.

1. **Signalist** (kollane lipp).

Täpisealne Morse tähestiku tundmine. Signaaliseerimine lippude, käte, vile, hääle, suitsu ja tule abil aeglaselt, ent õieti; saatmine ja vastuvõtmine. Omale teha signaliseerimislipud.

2. **Kollektsionäär** (kollane päikeseklaas).

Teha korralik kollektsioon:

1. geoloogist (vähemasti 30 kivi).

2. entomoloogist (vähemasti 25 putukat ja 5 liblikat).

3. botaanikast (50 taime).

4. seemnetest (15 seemet).

5. postkaartidest (50 postkaarti).

6. postmarkidest (100 postmarki).

Kogud peavad olema süstematiseeritud korralikult ja hästi ning varustatud vastavate pealkirjadega.

3. **Piilur** (kollane jänes).

Peab tundma 5- kodumaa metsloomaa ja 5- metslinnu elu ja koobeid. Jälgede järel käimine, tee leidmine kompassi ja teemärkide järgi. Kimmi ehk vaateakna mäng. Tunda skautide teemärke kividest kändudest, okstest, rohust.

Selle märgi saamisel annab hundipoeg töötuse: „Töötan head teha loomadele samuti kui inimestele ja kaitsta linnupesi ja linde hävituse eest.“

4. **Metsamees** (kollane kuusk).

Kirjeldama 20 kodumaa taime ja 5 kodumaal kasvavat puud (lehed, oksad, tüvi, läbilõige, vili, kasv). Osata vahet teha söödavate ja mürgiste seente vahel. Mürgised taimed ja marjad. Ühe fantastilise jutu kirjeldamine, nagu: poiss läheb ainult taskunoaga metsa; mida ta võib leida kodumaametsades toiduks, kuidas ehitab õnni ja missuguste loomade ja lindudega puutub kokku.

(Järgneb).

Türi tegutseb skautkond.

Türi skautkond asutati umbes aasta tagasi. Tegevus oli eriti viljakas möödunud aasta esimesel poolel juht E. Sulg'i juhatusel. Korraldati kaks pidustust — skautkonna päeva, hulk koosolekuid, jalutus-käike, koosviibimisõhtuid ja kaks spordivõistlust.

Türi skautkonna toetaja, kohaliku gümn. direktori A. Mägar'i lahkumine mõjus ka edespidi tegevusele kitsendavalt. Aastapäeval peetud skautkonna juhtidekogu koosolekul valiti uueks juhiks II jsk. K. Einmann. Uus juht kavatseb korraldada Jüripäeval „III Türi skautkonna päeva“, mispuhul antakse ka skauditöötusi.

Rühma sünnipäev Jüripäeval.

Jüripäeval viie aasta eest asutas skm. Elm. Vardja Tartu skautmaleva praeguse V. (NMKÜ) rühma. Nüüd kavatseb rühm pühitseda viiendat aastapäeva pidulikult jürikuu 28. päeval. Aastapäev algaks välispidustusega NMKÜ aias, millele järgneks ühingu saõlis aktus ettekannetega. Eel- töõdega on juba alatud.

Hil.

Isade austamine Tallinna Jüripäeval.

Jüripäeva pühitsetakse Tallinnas hundipoegade, gaidide ja skautidega ühiselt. Pidustus töötab kujuneda omapäraseks, kuna Jüripäeva kangelasmeelsuse tähenduse kõrval mõeldakse päeva pühendada isade austamiseks.

Isade austamiseks Jüripäeva valimine on küllalt õnnelik mõte, kuna Jüripäeval on selleks küllalt sobivusi.

Skautid korraldavad noortele kinot.

Tallinna NMKU (II) rühm korraldab 2 korda kuus ühingu suures saalis kinoetendusi — peamiselt noortele. *Nälg.*

Kirnas asutati üksiksalk.

Paide malevajuht nskm. Krispin ühes sk. Berneriga moodustas Kirna algkooli juure skautide üksiksalka. Salgas on praegu 16 liiget, juhib sk. K. Kanger abijuhiks sk. E. Mironov. Salgavanemaks on sama algkooli õpetaja hra A. Männik.

On pantud rida koondusi ning huvi skautluse vastu on elav. Võib loota, et salk kujuneb peagi tugevaks skautrühmaks.

K—u.

Asjaajamine skautrühmades.

Olgu lihtne ja täpne süsteem, aga mitte paberiuputus.

Sageli tekitab rühmades ning malevates asjaajamiskord mitmesuguseid raskusi. Mõnel pool on skautlikku asjaajamist tõlgitsetud hoopis vääriti, muutes asjaajamist kantsleilisel keeruliseks ja alaliseks paberivirnade vahel tuhnimiseks. Sarnane paberiuputuse korraldus kisub palju eemale otsekohesest skautlikust tegevusest ning mõjub kaasa poiste huvi langemiseks skautluse vastu.

Üsna ilma asjaajamiseta ei ole tegevus jällegi mõeldav. Tuleb ainult hoiduda liialdustest ning kinni pidada otstarbekohasusest. Asjaajamine peab olema täpne, kuid seejuures lihtne ning kergesti käsitletav.

Tutvustaksin siin lihtsa asjaajamisviisiga, mis on aga küllalt otstarbekohane ja mida mõnel pool tarvitatakse.

Asjaajamise meie organisatsioonis jagaksin kolme ossa:

I — rühma	} asjaajamised.
II — maleva	
III — sõprade seltsi	

Rühma asjaajamine.

Rühma asjaajamises, mis tuleb tarvitada samuti üksiksalkades, on tarvilikud järgmised rakendusraamatud:

1. Tegevusraamat.
2. Laekaraamat.
3. Vara nimestik.

Kaustadest:

1. Arved ja allkirjad.
2. Kirjavahetus.

Välja on jäänud:

1. Lauajuhend ehk väljalainud ja sissetulnud kirjade raamat, mida selgitan kausta „Kirjavahetus“ juures.
2. Kviitungiraamat, mida selgitan „Laekaraamatu“ juures.

1. Tegevusraamat

Tegevusraamat annab täieliku ülevaate rühma tegevusest. Ta sisaldab rühmajuhi käsukirju, protokolle, aruandeid, tegevuskirjeldusi, meeolusid, ülesvõtteid rühmast, joonistusi, kaunistusi ja muud. Sisse kantakse need mitte osakondade järgi, vaid kronoloogilises (kuupäevade) järjekorras. See on eriti hõlbus, kuna korralikult töötava rühma tegevusraamatus on võrdlemisi väike ametlik osa käsukirje, protokolle ja aruandeid. Lõviosa moodustab ikkagi mitteametlik kroonika.

Praegu on rühmades selle raamatu asemel 4 või koguni 6 raamatut: käsukirjad, protokollid, milliseid tihti 2 või 3 (üldkoosoleku, staabi ja aukohtu), aruanded ja tegevusraamat.

Senine viga ei seisa mitte raamatute rohkuses, vaid ühesama tegevuse mitmekordses ja laialipillatud sissekandmises. Näiteks skaudi sisse-

astumise puhul ja peakoosoleku otsuste juures kantakse see mitmesse protokoll, siis käsikirja, viimaks veel tegevusraamatusse. Tähtsam on ikkagi tegevuse enese täielikum kirjeldus, kui igasugune bürokraatlikkus ühest raamatust teise ülekandmises. Eriti käsikirjade juures tuleb teha suuremaid kärpimisi; asjata on siin uuesti korrata, mis varem on juba otustatud või mis on vähema tähtsusega ning on juba kõigile teada.

Sarnasel viisil sisse seatud tegevusraamat annaks üldise pildi rühma tegevusest. Soovikorral võiks seda jagada veel kahte ossa: ühte ametlik osa protokollide, aruannete, käsikirjadega — teise kroonika. Viimane jaotamine on eriti soovitatav siis, kui kroonika suudetakse teha elavaks igasuguste meeleoluliste kirjeldustega, kaunistuste ja joonistustega.

2. Laekaraamat.

Laekaraamat rühmades võib olla vihu ($\frac{1}{4}$ kantseleipoogna) formaadis, kuigi veel palju soovitam on $\frac{1}{2}$ vihu ($\frac{1}{8}$ kantseleipoogna) formaat. Viimane suurus on väga otstarbekohane, kuna rühmajuht või vanem saab teda siis kergesti kaasas kanda koondustel ning mujal. Sarnasel korral ei nõua laekaraamatusse sissekandmine kuigi palju vaeva ning ta seisab alati korras.

Kirjeldan lühidalt laekaraamatusse sissekandmise korda.

Laekaraamat on 2-leheküljeline. Vasakule leheküljele kantakse kõik sissetulekud, paremale kõik väljaminekud. On üks lehekülg sissekandeid täis, kirjutatakse viimasele reale ülekanne, arvatakse summa kokku ning kirjutatakse see järgmise lehekülje algusreale.

Kui üks lehekülgedest, näiteks sissetulekud tuleb üle kanda järgmisele leheküljele, siis kantakse üle ka väljaminekud, kuigi väljaminekute eelmisel leheküljel oleks veel ruumi. Seda tehakse selleks, et teatud ajavahemiku sissetulekud ja väljaminekud langeksid ühele paarisleheküljele ning võimaldaksid hõlpsamat ülevaadet. Vaba ruum täidetakse sel korral sulgemismärgiga.

Sissekannetes on lubatavad teatud lühendid nagu lr. — liikmeraha, kuud rooma numbrites jne. „Skaut Uno Pihlametsa novembrikuu liikmeraha“ võiks sisse kanda „Sk. U. Pihlametsa XI lr.“

SISSETULEK

Laekaraamat.

VÄLJAMINEK

Kuu	Päev	Sissetulekud	Summa		Kuu	Päev	Väljaminekud	Summa			
			Kr.	S.				Kr.	S.		
Nov.	12	Ülekanne Sk. U. Pihlametsa XI lr.	15	20	Nov.	24	7 pg. halli pab. á 4	8	75		
"	19	Hra Adussoolt kin- git.	20	—						9	03
Dets.	3	Emapäeva ettekan- nete sissetul.	17	43							
"	8	Kuivatatud arstiroh- tude eest	5	35							
"	9	Sk. A. Laasi XII lr.	5	10							
		Ülekanne	58	18							

SISSETULEK

Laekaraamat.

VÄLJAMINEK

Kuu	Päev	Sissetulekud	Summa		Kuu	Päev	Väljaminekud	Summa	
			Kr.	S.				Kr.	S.
Dets.	20	Ülekanne Sk. L. Viilu XII lr.	58	18	Dets.	14	Ülekanne	9	03
				10		14	2 m. pesuriiet á 58	1	16
					"	17	1 väike kirves	1	60
					"	22	Jõulukuuks		40
					"	23	Sularaha vaestelas- te kinkide juures	10	—
							Ülejääk 31. XII.	36	09
		Kokku	58	28			Kokku	58	28

Aasta lõpul tehakse laekaraamatus kokkuvõtte, arvates välja ülejäägi, mis märgitakse tasakaalustamiseks väljaminekute poolele. Järgmise aasta alul kantakse see muidugi jälle sissetulekute algusreale.

Kviitungiraamatut ei ole rühma asjaajamises tarvis, kuna rühmajuht skautidelt juba ei hakka sisse nõudma liikmeraha teiskordselt. Eraisikutele, kes kingivad teatud summa, võib saata ametliku tänukirja, varustatud nurgastambiga ning vastavate allkirjadega.

Vara nimestik.

Formaat $\frac{1}{8}$ poognat. Märkimata on jäänud hind, mille leiame laekaraamatust. Tähenduste lahtrisse märgitakse, kui asi on kustutatud varanimestikust tarvitamiskõlbmatuse või muul puhul.

Järjek. Nõ Nõ	A S J A N I M E T U S	Sissekande kuupäev	Tähendusi
1.	Nurgapitsat	15. I. 28.	
2.	Väike kasepuust laud	12. II. 28.	

Kaustad.

Kausta formaadiks on soovitav võtta $\frac{1}{2}$ aktikaant. Juhtub olema suurem paber, võib selle altpoolt ja külgedelt kokku pöörda.

Kui kausta on kogunud pabereid üle kümne, ömmeldakse nad kokku, milleks paberi vasakpoolne äär murtakse tahapoole. Samuti võib tarvitada vastavaid spetsiaalkaustasid, milledes paberid hoitakse ilma õblemata raudklambrite vahel; selleks lüüakse paberite vasakpoolsesse äärde vastava abinõuga kaks auku.

Kirjavahetus.

Siinkohal tuleb puudutada kirjade raamatut. Viimane on vajalik ning hõlbustab mõne paberi leidmist, kui paberite arv on mitusada. Korralikult töötavas rühmas, kus ei praktiseerita paberipuutust, minu praktika järgi väljaläinud kui ka sissetulnud kirjade arv ei tõuse üle 80 (40+40). On tarvis otsida mõnda kirja, mis nõuab aega kõige enam 5—10 minutit, siis on tõesti üleliigne selleks veel pidada kirjade registrit.

Kirjavahetuse kausta on paigutatud kõik sissetulnud kirjad, samuti väljaläinud kirjade ära kirjad. Kõik paberid on asetatud kausta kronoloogilises järjekorras.

Vähemtähtsatest väljaläinud kirjadest ei tarvitse säilitada täielikku ära kirja; võib lihtsalt märkida sisu õige lühikese kokkuvõtte. Sissetulnud kirjade ülemisele nurgale märgitakse sissetulnud kirja järjekorra number ja saabumispäev.

Igasuguste lauajuhendite ning muude raamatute kasutamine kirjavahetuse juures on täiesti tarbetu ning tekitab asjata keerulisust.

—a—a—a—

Skautide rühmaajakirjad.

Igas rühmas ilmugu oma ajakiri.

Tublis rühmas, kus harrastatakse metsatarkust ning piiluriosavust, leidub kindlasti mõni skaut, kes kõike seda sagimist oskab huvitavalt jäädvustada tegevusraamatusse. Säält siis uued algajad õpivad tundma rühma endiseid seiklusi ning vanemad soendavad vanu mälestusi.

Tegevusraamat — see ongi põhituum igasuguste rühmaalbumite, ajakirjade ja lehekeste väljaandmiseks. Rühma värske vaim ning skautlik meeoleolu peab peegelduma ajakirjades just niisama nagu tegevusraamatuski.

Väliskuju. Siin on kaks valikut — kas album või paljundatud ajakiri. Album kirjutatakse ainsas eksemplaaris, teda suudetakse tehniliselt viimistleda täiuslikumalt, kaunistada värvirikkamalt. Paljundatud ajakiri ei jää aga enam ainult rühma muuseumi, ta levib laiemalt, nõuab seetõttu hoolikamat sisustamist, kuigi tehniline viimistelu on raskem teostatav.

Rühm, kes tahab publitseerida korralikku ajakirja, jätab korrapäraselt ilmuvate albumite kirjutamise salkade hooleks. Salgaalbumitest valitakse välja sobivat materjali rühmaajakirja, mille toimetamine sarnasel teel on võrdlemisi lihtne.

Ajakirja sisu ei tohi olla sõelumata ning juhuslik. Noorsoole omane teotsemistung ja protestivaim võib muutuda sageli artiklites irisemiseks või jällegi kelkimiseks. Sentimentaalsed luuletused kurbusest ja sügisest, igasugu targad katkendid omatehtud romaanidest, ajalehenaljad ja pildimõistatused — niisuguseid asju ei ole tarvis skaudiajakirja.

Seevastu peab peegelduma sisus elurõõmus ja nooruslik skaudivaim. Tegevustergutav ning vaimustav esiartikkel, meeoleuline või seiklusrikas skaudijutt, huvitav skaudipraktilise sisuga kirjutis, mõni pala juhtidele või hundipoegadele — sarnane olekski rühmaajakirja tavaline muster. Lisaks rohkesti kaunistusi, joonistusi ja tabeleid, sekka tegevus-ülevaateid ning teateid, mälestusi laagritest ning rännakutest, luuletusi lõkketulest, samuti mõtteavaldusi skautide päevaküsimuste üle, salaülesandeid ja võistlusi.

Kui toimetaja on küllalt leidlik ning osav, võib ajakiri muutuda skautlikult sisukaks ning huvitavaks, ilma et tarvitseks osaltki kasutada õppurajakirjade üldilmelist sisu.

Tegelikus toimetustöös peab püüdma toimetaja läbi viia ühtlast stiili, katsuma tasandada ühe autori liigset keeleuenduslikkust või ettepoole tõmmata teise lohakat germanismi. Selge ning arusaadava mõtteväljenduse kõrval tuleb rabeleda kõige tugevamini keelevigadega. Nõudlikkus keelepuhtuses on esimene nõue toimetajale, kes tahab kindlustada ajakirja ilmutist.

Talituse mure on ajakirja paljundamine ja müük. Tavaliseks paljundamisabinõuks on shapirograaf, harvemini juba kasutatakse rotaatorit, opalograafi, kivitrukki.

Shapirograafi tarvitamisel on soovitamam tekst valmis kirjutada selge käekirjaga kui trükkida kirjutusmasinal. Eriti siis on see nägusam, kui ajakiri on maitserikkalt ja rohkesti ilustatud joonistuste ja kaunistustega.

Ilmutisaeeg on lähedas kooskõlas ajakirja levikuga. Ilmutamine olgu võimalikult järjekindel ning ühtlustatagu skautlikkude tähtpäevadega. Kui tavaliselt müüdagu numbreid skautidele võimalikult odavasti, võib rühmaleaeka toetuseks Jüripäev- ning Emapäeva-pidustuse väljaandeid müüa skaudisõpradele kallimalt.

Õieti toimetatav rühmaajakiri kujuneb huvitavaks tegevusvahendiks osale skautidele, olles ühtlasi mõjuvaks abinõuks rühma ühistunde kasvamisest ning vaimlise tasapinna arendamiseks.

Ruhind tegevuse eest.

Omandas Tallinna II rühm.

Seekordse „Eesti Skaudi“ auhinna omandas Tallinna skautide maleva II rühm teate eest „108-liikmeline rühm Tallinnas“. Toimetus hindas seekord rühmade tegevust ja tööviljakust. Sellesse numbrisse saadetud sõnumite järgi otsustades määrati auhind, aastakäik „Eesti Skauti“, Tallinna skautide maleva II. rühmale.

108-liikmeline rühm Tallinnas.

Rühmanemaks Jüri Lossmann, auvanemaks Jaan Lattik.

Tallinna skautide maleva II (NMKÜ) rühm on arvuliselt suurim Eestis. Rühma 108-liikmeline koosseis moodustab ühe hundipogade karja, 8 skautsalka ja ühe roversalga. Seega on rühmas teostatud põhimõtte, mis viimasel ajal skauditegelaste keskel järjesti pinda võitnud — moodustada rühm erineva vanadusega skautidest. Sarnasel organiseerumisviisil on rohkesti hüvesid. Kogu skaudiea ühes rühmas tegutsedes suudavad poisid tihedasti kokku kasvada rühmaga. Rühmal ei tarvitse tunda juhtide puudust, ning vastupidi — rühmas kasvatatud juhid võivad tööle rakendada rühmas endas. Kõik see kokku suudab anda teotsemises väärikamaid tagajärgi.

Ilmekama pildi selle põhimõtte teostamisest annab lähem pilk ülalmainitu rühma tegevusse. Teotsemine teostub täielikult salgatöö süsteemis, pidades kord

nädalas koosolekuid. Rühma üldkoondusi peetakse kord kuus koldeõhtuna, kus alul salgad esinevad ettekannete ja lauludega, hiljem on teelaud, vaheldumisi lõbusa vestluse ja mänguga.

Möödunud tegevusaastal korraldati rida laagreid — kestvusega 31 ööpäeva, samuti jalutuskäike, spordivõistlusi ja muid ühissettevõtteid. Maleva tegevusest osavõtul on rühm alati sammunud esirinnas, nagu ping-pongi ja suusatamisvõistlustel. Maleva laagris omandas rühma esitus „Eeskujuliku telgi“ nime ning käsitöönäitusel sai rühm esimese auhinna.

Viimase kuu jooksul korraldas rühm rida rännakuid, milleks osalt andis hoogu rühmanema poolt välja pandud suur rändauhind Noortemeeste kristliku ühingu klubidevahelises võistluses. Seni on juba matkatud 136 klm. Pikem rännak oli Tallinnast Keila ja tagasi, kokku 48 klm.

Skautidest on praegu sooritanud II. järgu eksami 21 ja I. järgu 13. Rühma juhib kuundat aastat praegune Tallinna skautmaleva juht nskm. Richard Treu. Rühmanemaks on tuntud sportlane Jüri Lossmann, abiks hra A. Sakkeus, auvanemaks praegune välisminister Jaan Lattik.

11. märtsil möödus rühma tegevusest 11 aastat. Aastapäeva pühitseb rühm pidulikult 17. märtsil, kus kuulutatakse välja võistluses võitjaks tulnud „Eeskujulik salk“, kes omandab ühtlasi rühmanema poolt välja pandud rändauhinna.

Nälg.

Talvsporid Paide malevas.

Talvsporiti on harrastanud Paide skaudid õige tublisti. 27. küünlakuul võistles II rühma jääpallimeeskond kohalise Saksa kooli meeskonnaga, võites seda 18:4.

3. paastukuul võistles sama rühma meeskond Paide ühisgümnaasiumiga, kaodates 12:3. Kaotus oli tingitud paremate mängijate äraolekust.

Samal päeval peeti II. rühma korraldusel maleva esivõistlusi suusatamises. Osavõtjaid oli 10. Tagajärjed kujunesid järgmisteks:

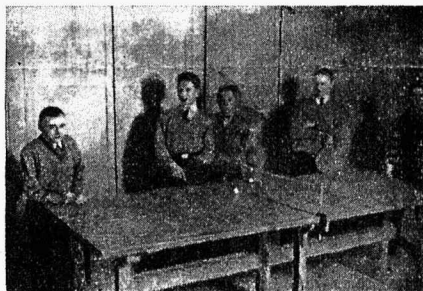
3 km. suusatamine:

1. Ambach II rühm 13.53,1 min.
2. Matveiev „ „ 15.53,2 „
3. Reinart „ „ 15.59,1 „

5 km. suusatamine grupis võitis II. rühma meeskond ajaga 32.45,0 min.

Punkte omandas ainult II rühm — 9 punkti.

Orava-Onu.

Skautlik sport talvel:

Piltidel kaks iseloomustavamamat skautide talvsporiti — suusatamine valgete lumihangede vahel ning ping-pongi võistlused soojas rühmakodus. Ülesvõtted Tallinna I. rühmalt.

Türi I rühm muutub spordirühmaks.

Rühm, mis sai hiljuti kolmeaastaseks, töötab praegu II jsk. E. Sulg'i juhatusel kaunis edukalt. Rühmalikmed on võrdlemisi noored poisid, kuid nende vaimustus on teiste Türi skautide omaga võrdlematu. Praegu rühm peab läbirääkimisi kohalise spordiringiga ühinemiseks, kuna edespäi rühm kavatses hakata töötama spordirühmana. Ühinemise puhul on loota seltskonnalt rohkem moraalselt ja aineliselt toetust. Kevadel on kavatsusel korraldada spordivõistlusi ja suuremaid jalutuskäike skautluse tutvustamiseks kohapeal. Võimaluste piires kavatsetakse arendada ka ping-pongi spordiharu. Muu hulgas omab rühm kogu ka 100-kõitelise raamatukogu.

— lu —

Noorte suusavõistlused skautide algatusel.

Petseris teotsevad spordiorganisatsioonid on käesoleval talvel tagasihoidlikult eemale hoidnud suusavõistluste korraldamisest. Et aga suusasport on Petseri noorte hulgas võrdlemisi levinud, otsustas I Petseri Eesti skautide rühm noortele suusatajatele pakuda võimalust omavaheliseks jõukatsumiseks. 3. ja 6. märtsil korraldas rühm suuremad suusavõistlused, milledest osavõtt oli kaunis elav.

Kavas oli 1500 mtr., murdmaa ja noortele (alla 17 a.) 1500 mtr. suusatamine. Tagajärg murdmaa-suusatamises:

1. W. Tobre (Petseri gümnaasium) 40.2,0 sek.
2. A. Rätsep (sk. rühm)
3. E. Birnbaum (Petseri gümnaasium) 1500 mtr. suusatamise võitis A. Rätsep (sk. rühm) ajaga 7.10,8 sek. Järgnesid W. Tobre (Petseri gümnaasium); K. Annus (Petseri gümnaasium)

1500 mtr. noortele:

1. N. Kleinson (sk. rühm) 8.03,8 sek.
2. B. Taleš
3. E. Kuningas (sk. rühm).

Alck.

Vabariigi aastapäev Tallinna skautide juures.

Vabariigi aastapäeval korraldas Tallinna II rühm aktuse NNKÜ suures saalis, kus esines kõnega rühmavanem Jüri Lossmann. Kanti ette rühma skautide poolt päevakohaseid palasid. Saal oli osavõtjaid tungil täis. Rühma kodu oli ilustatud vanikute ja ilutulestikutega.

Nalg.

„Eesti Skauti“ ilmub aastas 8 numbrit.
Aastakäik maksab 150 senti,
skautidele ainult pool krooni.

Uhegi skaudi raamatukogus ei tohi puududa

„Eesti Skaut“

tervikuna

Moodustab 660 - leheküljelise köite

Täielik ülevaade Eesti skautluse arene-
misest, rohkesti praktilisi näpunäiteid,
jutustusi, artikleid.

Skautluse ajalugu, käsiraamat,
- jutustuskoogu -

seda on „Eesti Skaut“ 660 - leheküljelisena

Maksab kõigest Kr. 3.50

Esimene aastakäik 35 senti, kõik teised
aastakäigud à 50 senti raha ette saates.

Tartu, Postkast 130.

„Eesti Skaudi“ talitus.

